

PARAULA DE BLOG

<http://eliteratura.balearweb.net/>

He d'agrair a José Saramago l'impuls intel·lectual necessari per tornar a gaudir de la lectura de l'Antic Testament; particularment del *Gènesi*, un llibre molt entretingut que s'ha de llegir en clau poètica i, doncs, interpretable com tots els relats mítics. A la novel·la *Caïn*, Saramago decideix passar comptes amb Déu; un Déu particular creat, segons l'autor portuguès, pel mateix l'home, cosa del tot plausible i, a priori, força interessant. [...]

És obvi que hi ha una clara voluntat provocadora, a *Caïn*. M'ha decebut, però, que la crítica de Saramago a Déu, en boca de Caïn o del narrador, sigui tan poc fonamentada: no cal tenir el premi Nobel de literatura per fer una lectura literal del *Gènesi*. Segons Saramago, Déu és desconfiat, rancorós, cruel, envejós, malvat, maligne, boig i sord. Aquesta és la moral que extreu Saramago dels relats bíblics. Vist així, no m'estranya que Caïn volgués matar Déu. Tanmateix, no es pot matar una idea. Una idea es pot combatre de moltes maneres. Saramago opta per la més simple, la desqualificació, que equival a la interpretació literal, esbiaixada, absurda i políticament correcta. Encara que ho vulgui obviar, Saramago sap que els mites necessiten la interpretació. Si no, no hauria escrit *La caverna*. Vull dir que la Bíblia, al marge de creences religioses particulars, té un pes importantíssim dins la cultura occidental que no pot ser menyspreat amb un relat que neix de l'aversion pel fet religiós. Saramago, en el millor dels casos, confon cultura i religió.*

IGNASI ARAGAY

TEXTURES

La curiositat

La fe mou muntanyes i la curiositat les descobreix. La curiositat és el que devia portar a desenterrar de la muntanya de papers de l'arxiu familiar dels hereus d'Eugeni d'Ors, a Madrid, l'assaig inèdit *La curiositat*, que ara surt a la llum. La iniciativa va ser del nét del Pentarca, Àngel. En va localitzar dues versions mecanoscrites i una de manuscrita. Gràcies a la feina de Xavier Pla, que s'ha fet càrrec de l'edició, ara tenim a l'abast la definitiva.

L'experiència, la intuïció i la llibertat són motors del coneixement, igual com ho és la raó. Eugeni d'Ors n'es-

tava convençut: a l'entrada del nou-cents, era la seva síntesi entre les grans tendències dels segles precedents, és a dir, el de les Llums i el del Romanticisme. I resulta que aquesta idea orsiana, en el sentit que la ciència també és emoció, ens sona ben actual. La intel·ligència emocional hi deu tenir alguna relació, oi?

Tal com explica Xavier Pla a la presentació del llibre, Ors creia que la ciència "també es nodria de la curiositat com a instint, que la curiositat formava la part intuïtiva del coneixement". Publicat per Quaderns Crema, el llibre és una lliçó his-

tòrica –i una amena demostració d'erudició– sobre els grans homes de la ciència i el pensament al voltant de la comprensió de la natura, des d'Aristòtil (s. IV aC), que va dividir els éssers en minerals, vegetals i animals, fins a Carol von Linné (s. XVIII-XIX), pare de la taxonomia moderna, que va posar les bases del sistema de nomenclatura binària. A tots dos, i als que hi ha hagut enmig, Ors els atribueix un desig d'emoció i curiositat com a impuls de les pròpies recerques i descobertes.

En les consideracions prèvies, Xènius ens situa en comparació a les bèsties:

"Com el riure i la paraula, la curiositat és pròpia de l'home. Un gos o un ximpanzé coneixen només obscurament els objectes que, d'una manera immediata, es relacionen amb les necessitats o amb els hàbits de la seva vida". "Com la formiga emmagatzema provisions, l'home emmagatzema coneixements amb una previsió que no té per lema i mesura una necessitat pràctica del demà sinó que és infinita, com l'espai, a través del qual escampa l'home la mirada". I al *Glosari*, sentència: "L'Home és el moment de l'Esperit que aspira a conèixer el Món".*

<http://metafisicaquotidiana.blogspot.com/>

Diuen que hi ha tres jos. El jo que ens pensem que som, el jo que els altres veuen en nosaltres i el jo que realment som.

Però, si això és veritat, a aquest darrer i autèntic jo no l'ha conegut mai ningú. I qui ens mira també és un ignorant de si mateix. Una mirada que ens recrea i que tampoc no és de ningú. I mentrestant, ens passem mitja vida volent ser algú altre, absurdament, com fantasmes perseguint fantasmes...*

<http://tumateixllibres.blogspot.com/2009/10/joc-de-nadal.html>

Us proposo un concurs de microcontes. Condicions: 1. Ha de tenir un màxim de 50 paraules.

2. Pot ser de qualsevol temàtica, però NO ha de tenir res a veure amb Nadal.

3. Ha de contenir una o més d'aquestes paraules: *cossetà/nia* (individu d'un poble ibèric preromà, centrat al camp de Tarragona), *fonoll*, *pagès/esa*, *Lluna* i *escriptor/a*.

Com ja deveu haver endevinat, aquests noms tenen a veure amb les editorials que ens ofereixen els llibres que seran el premi: Cossetània, Pagès Editors, Fonoll i La Lluna en un Cove. I també als escriptors que ens han signat un llibre seu per al concurs i que, de moment, són: Jesús M. Tibau, Núria Martí i Abel Cutillas. [...] Heu d'enviar el conte a: tumateixllibres@gmail.com, juntament amb el vostre nom i l'adreça postal i, si teniu un blog, també l'adreça del blog. Teniu de termini fins al 15 de desembre.*

ENTRE COMETES

"M'agrada que el que explico sigui improbable, però no impossible"

Marie NDiaye, premi Goncourt. Web Gallimard

MARTIN BUREAU / AFP

"Odio els viatges i els exploradors. I vet ací que em dispo a contar les meves expedicions"

Claude Lévi-Strauss, antropòleg. Primera frase del seu llibre 'Tristos tròpics' (Anagrama)

PASCAL PAVANI / AFP

"Ara els cantants no sabem res dels poetes, per això les lletres de les cançons han baixat de nivell"

Concha Buika, cantant AVUI

MARTA PEREZ

"El pensament és lliure, o ho hauria de ser. Els somnis, encara més. Són els espais propis de la transgressió"

Luis Landero, novel·lista 'Leer'

AVUI